

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 Macroeconomic Factors Affecting Non-performing Loan of Bank for Agriculture and Agricultural
 Cooperatives

จิรนนท์ ชูชาติ^{1*} อภิญญา วนเศรษฐ² และ วสุ สุวรรณวิหค³
 Jiranan Chuchart^{1*} Apinya Wanaset² and Vasu Suvanvihok³

Received : August 17, 2023 / Revised : October 26, 2023 / Accepted : December 20, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ของหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร วิธีการศึกษาประกอบด้วยการศึกษาเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์เชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ตัวแปรตาม ได้แก่ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณเงินให้สินเชื่อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ภาคเกษตร ดัชนีราคาสินค้าเกษตร และ ดัชนีผู้บริโภค โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายไตรมาส รวมทั้งหมด 36 ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2556 – ไตรมาส 4 ปี 2564 ผลการศึกษพบว่า 1) สถานการณ์ของหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปีในช่วงที่ศึกษา 2) อิทธิพลของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า 3 ปัจจัยที่ส่งผลคือ ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ภาคเกษตร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วน ดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

คำสำคัญ หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

1 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1 School of Economic, Sukhothai Thammathirat Open University

2 รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2 Associate Professor, School of Economic, Sukhothai Thammathirat Open University

3 อาจารย์ ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3 Dr., School of Economic, Sukhothai Thammathirat Open University

* Corresponding Author: 2636000560@stou.ac.th

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

Abstract

The Objective of this study was to 1) Study the situation of a non-performing loan of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives. 2) Analyze macroeconomic factors affecting non-performing loans of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives. This research consisted of descriptive analysis and quantitative analysis. The dependent variable is the number of NPLs, and the independent variables included the amount of loans, interest rate policy, gross domestic product (Agricultural), agricultural price index, and consumer price index. This adopted the quarterly secondary and time series of 36 quarters from quarter 1, 2013- to quarter 4, 2021.

The results showed that 1) the Situation of non-performing loans of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives tends to increase every year during the research period. Rice was the highest NPLs ratio followed by then rubber, sugarcane, and cassava. 2) That three factors affecting non-performing loans of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives and the number of loans then the gross domestic product (Agricultural) were positively related to the non-performing loans of Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives at the significance level of 0.05 and consumer price index at the significance level of 0.10.

Keywords: Non-performing loan, Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives, Macroeconomic Factors.

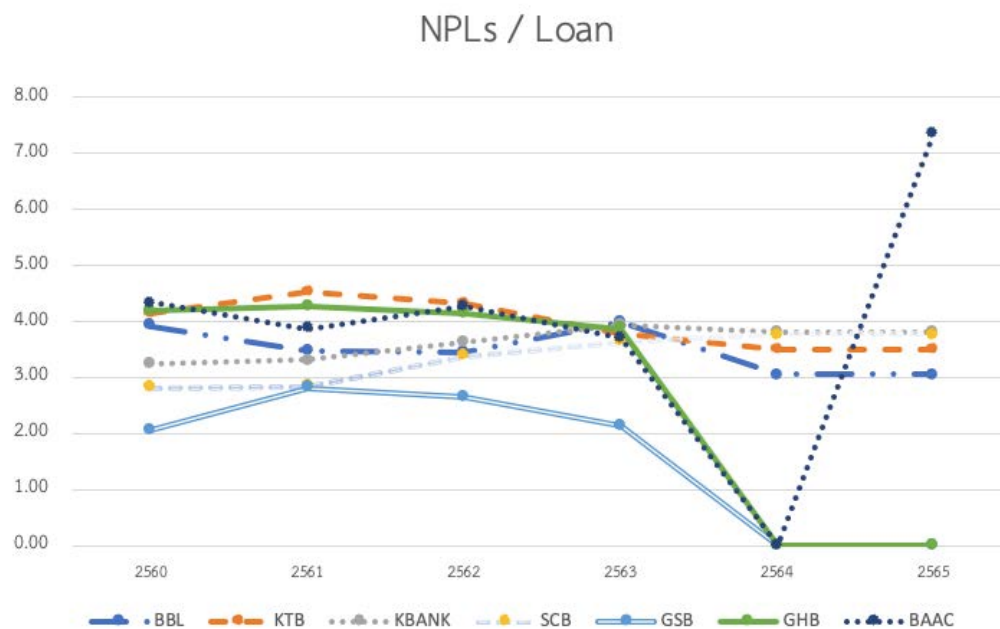
ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

บทนำ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐ โดยเฉพาะการให้บริการทางการเงินแก่ประชาชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเชิงพาณิชย์ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจสูงสุดในการกำกับดูแลมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับความมั่นคง สถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นตัวกลางทางการเงินที่มีความสำคัญ โดยมีส่วนแบ่งตลาดสินเชื่อประมาณร้อยละ 27 และสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นผู้ให้บริการทางการเงินหลักแก่ภาคครัวเรือน ซึ่งรวมถึงภาคการเกษตร ทั้งมีสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีบทบาทค่อนข้างมากในการให้สินเชื่อช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่เริ่มมาตั้งแต่ต้นปี 2563 - 2565 ซึ่งส่งผลซ้ำเติมต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ามากยิ่งขึ้น ที่ผ่านมาเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้เข้าให้ความช่วยเหลือลูกหนี้มาอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นการชะลอการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แบบชั่วคราวเช่น การพักชำระหนี้ การขยายระยะเวลา ซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาลูกหนี้ที่เสื่อมคุณภาพ และเป็นปัญหาระยะยาวที่สะสมมาได้อย่างแท้จริง จึงก่อให้เกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ปรับตัวเพิ่มขึ้น (รายงานประจำปีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, 2565)

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) หรือ Bank For Agriculture and Agricultural Cooperatives (BAAC) เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ สังกัดกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร สนับสนุนการประกอบอาชีพของชุมชน สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชน เพื่อเพิ่มรายได้รวมทั้งพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น และสนับสนุนเงินทุนให้กับสหกรณ์เพื่อใช้ในการดำเนินงานภายใต้ขอบเขตการจัดตั้งสหกรณ์ ตลอดจนสามารถให้บริการด้านการเงินการธนาคาร

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ภาพที่ 1.1 NPLs/Loan ของธนาคารพาณิชย์ และ ธ.ก.ส.

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (2565)

จากภาพที่ 1.1 แสดง NPLs/Loan ของธนาคารพาณิชย์ และ ธ.ก.ส. 5 ปี ย้อนหลัง ปีบัญชี 2563 ธ.ก.ส. ดำเนินมาตรการพักชำระหนี้ โดยดำเนินโครงการพักชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการระบาดของโควิด -19 ทั้งระบบให้แก่ลูกค้าทุกประเภทของธนาคารผลจากการพักชำระหนี้ดังกล่าว ส่งผลให้ธนาคารมีหนี้ผิดนัดชำระและโอนเป็นหนี้ NPLs ทำให้ธนาคารมีหนี้ NPLs ในปีบัญชีถัดมา สังเกตได้จากการเพิ่มขึ้นของ NPLs ในปี 2564

ในขณะที่ NPLs/Loan เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ไทย ไตรมาส 3 ปี 2564 มีค่าข้อมูลเฉลี่ย (Peer Group) อยู่ที่ ร้อยละ 3.33 และคาดการณ์ Q4 ปี 2564 อยู่ที่ ร้อยละ 3.15 ในขณะที่ค่า NPLs/Loan ของ ธ.ก.ส. เท่ากับ ร้อยละ 6.87 และคาดการณ์ ณ สิ้นปีบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 6.80 ทำให้เห็นว่า การดำเนินงานในการบริหารหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธ.ก.ส. สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไปถึง 2 เท่า ซึ่ง ธ.ก.ส. ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้มากขึ้น

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาถึงสถานการณ์ของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการวางแผนการบริหารสินเชื่อในเชิงนโยบาย เป็นแนวทางในการควบคุมการให้สินเชื่อ เพื่อลดปัญหาการเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ทำให้นาครเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นสถาบันการเงินที่มีส่วนช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

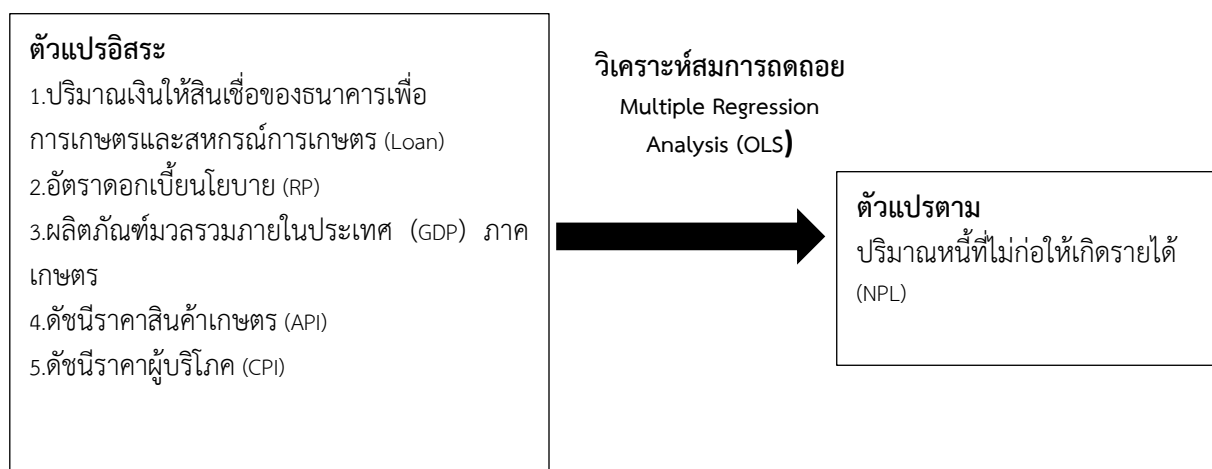
1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ของหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการแก้ไขสถานการณ์ของหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ทั้งในภาพรวมและรายชนิดสินค้า
2. สามารถนำผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์แผนเชิงกลยุทธ์ของเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคมีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยใช้กรอบการศึกษาดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

2.1 ประวัติและการดำเนินงาน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) (รายงานประจำปีของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, 2564) ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 มีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร สำหรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม เพื่อเพิ่มรายได้หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรหรือครอบครัวของเกษตรกร ในทศวรรษที่ 6 (พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน)

ธ.ก.ส. มุ่งสู่การเป็นสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาชนบทและภาคเกษตรครบวงจร ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการเงินภาคเกษตรและภาคชนบท มุ่งสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก โดยเน้นลูกค้าเป็นศูนย์กลาง (Customer Centric) ใช้กระบวนการสหกรณ์และผู้ประกอบการ เป็นแกนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถภาคการเกษตรไทย เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตแบบบูรณาการ พร้อมทั้งยกระดับเกษตรกรและทายาทเป็น Smart Farmer ให้ความสำคัญกับนโยบาย Go Green สนับสนุนสินเชื่อสีเขียว (Green Credit) เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในการให้บริการ ผ่านช่องทางเทคโนโลยีเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) และพฤติกรรมตามความต้องการของลูกค้า ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรและเพิ่มขีดความสามารถบุคลากร เพื่อร่วมขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ไปสู่เป้าหมายในการสร้าง Better Life สร้างคุณภาพชีวิตของคนในชนบทให้ดีขึ้น Better Community สร้างชุมชนไทยให้เข้มแข็งขึ้น Better Pride สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรให้มากยิ่งขึ้น "เพื่อมุ่งมั่นยกระดับชีวิตเกษตรกรไทย สู่สังคมที่ภาคภูมิใจ" ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเกษตรกรรายย่อยและให้บริการสินเชื่อที่หลากหลาย

2.2 หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non – Performing Loan : NPLs) คือ ลูกหนี้เงินกู้ของสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งลูกหนี้ที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถจะชำระดอกเบี้ย และเงินต้นคืนให้สถาบันการเงินเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป การพิจารณาว่าลูกหนี้รายใดจะเป็น NPLs หรือไม่ จะพิจารณาดูเป็นรายบัญชี และนับเฉพาะบัญชีที่ผิดนัดเกิน 3 เดือนขึ้นไป ซึ่งการเกิดวิกฤตในหนี้ NPLs ที่ผ่านมาทำให้สถาบันการเงินทั้งหลายต้องตั้งสำรองเผื่อหนี้จัดชั้นหนี้ที่สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากรวมทั้งทำการเพิ่มทุน เพื่อให้เงินกองทุนเพียงพอ รองรับสินทรัพย์เสี่ยง โดยธนาคารมีรายได้หลักมาจากการปล่อยสินเชื่อ ซึ่งทำให้ธนาคารต้องทำการปล่อยสินเชื่อในปริมาณที่มาก แต่ในอีกทางหนึ่งธนาคารก็ต้องมีมาตรการกฎเกณฑ์ในการปล่อยสินเชื่อที่เข้มงวดเพื่อที่จะให้หนี้ NPLs อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ หรือในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อที่จะได้ไม่สูญเสียโอกาสทางการเงินที่จะต้องนำเงินไปเป็นกันสำรอง

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ลักษณะหนี้เงินกู้

ลักษณะหนี้เงินกู้สามารถแบ่งออกได้เป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้ (ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย , 2565)

1. **หนี้ไม่ด้อยคุณภาพ** หมายถึง หนี้ที่มีสัญญาจัดชั้นปกติ และหรือจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ไม่รวมหนี้ที่มีวงกว้างชำระเกินกว่า 3 เดือน (บิลต้นเงิน และหรือ บิลดอกเบี้ยย ค่าเกินกว่า 3 เดือน) ที่อยู่ระหว่างรอจัดชั้น ณ วันสิ้นเดือน และไม่มีสัญญาใดสัญญาหนึ่งเป็นหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL) ซึ่งได้พิจารณาตรวจสอบแล้วเป็นหนี้ที่เริ่มสัญญาของการมีปัญหาในการชำระหนี้

2. **หนี้ด้อยคุณภาพ** หมายถึง หนี้ที่มีสัญญาจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน จัดชั้นสงสัย และหรือ หนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญ และไม่มีสัญญาใดสัญญาหนึ่งเป็นหนี้ไม่ด้อยคุณภาพ (Non-NPL) ซึ่งได้พิจารณาตรวจสอบแล้วลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดแน่นอน

3. **หนี้ที่มีมูลเหตุแห่งหนี้เกิดจากเหตุสุจริต และจำเป็น** หมายถึง หนี้ที่ทำให้ภาระหนี้หรือหนี้ที่จะถึงกำหนดเป็นภาระหนัก เช่น ประสบปัญหาในการประกอบอาชีพหรือธุรกิจ ภาวะเศรษฐกิจ สงครามการค้า ภัยธรรมชาติ สถานการณ์โรคระบาด หรือสมาชิกของลูกหนี้ประสบปัญหาการประกอบอาชีพ ภัยธรรมชาติ ภัยพิบัติอย่างร้ายแรง ประสบปัญหาการผลิต การตลาด หรือเหตุอย่างอื่นที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ของลูกหนี้ ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอชำระหนี้ได้ตามกำหนด

4. **หนี้ตามโครงการนโยบายรัฐ (เงินทุนรัฐ)** หมายถึง หนี้ที่ธนาคารไม่อนุญาตให้นำสัญญาที่เป็นหนี้นโยบายรัฐที่ใช้แหล่งเงินทุนรัฐบาล หรือสัญญาที่เป็นหนี้นโยบายรัฐที่ใช้แหล่งเงินทุนธนาคารและยังไม่สิ้นสุดภาระชดเชยมาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามคำชี้แจงนี้

5. **หนี้ที่ธนาคารไม่อนุญาตให้นำสัญญาที่ได้รับสิทธิการลดต้นเงินและหรือดอกเบี้ยเดิม (มาตรการพิเศษ)** หมายถึง หนี้ซึ่งได้สิทธิดีกว่ามาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามคำชี้แจงนี้ เว้นแต่มาตรการหรือโครงการระบุให้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้

การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันเงินสำรอง

การจัดชั้นสินทรัพย์ หมายถึง วิธีการจัดชั้นสินทรัพย์ตามลักษณะสินทรัพย์เป็นรายบัญชี เว้นแต่การจัดชั้นของสินเชื่อกิจต้องคำนึงถึงกระแสเงินสดรับของแต่ละบัญชี หากกระแสเงินสดของลูกหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน ก็อาจต้องจัดชั้นไว้ด้วยกัน

การจัดชั้นของลูกหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีการจัดกลุ่มลูกหนี้เป็นรายบัญชี โดยแบ่งการจัดชั้นเป็น 2 เกณฑ์ ดังนี้

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

(1) การจัดชั้นสินทรัพย์เชิงปริมาณ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจัดกลุ่มลูกหนี้เชิงปริมาณ โดยจำแนกตามอายุหนี้ค้างรายบัญชี แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สินทรัพย์จัดชั้นปกติ หมายถึง ลูกหนี้ปกติและลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือ ดอกเบี้ย เป็นระยะเวลา รวมกันไม่เกิน 1 เดือน

กลุ่มที่ 2 สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือ ดอกเบี้ย เป็นระยะเวลา รวมกันเกินกว่า 1 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 3 สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลา รวมกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 4 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะ เวลารวมกันเกินกว่า 6 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 5 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกัน เกินกว่า 12 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ และลูกหนี้ดำเนินคดี

กลุ่มที่ 6 สินทรัพย์จัดชั้นสูญ หมายถึง ลูกหนี้หรือสิทธิเรียกร้องซึ่งได้ดำเนินการ โดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระ หนี้แต่ไม่มีทางที่จะได้รับชำระหนี้แล้ว

(2) เกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์เชิงคุณภาพ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จัดกลุ่มลูกหนี้เชิงคุณภาพ ซึ่งคำนึงถึงลักษณะของลูกหนี้ โดย พิจารณา ดังนี้

(2.1) ความเกี่ยวเนื่องของกระแสเงินสดรับของแต่ละบัญชีซึ่งหากกระแสเงินสดรับของ ลูกหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน ก็อาจต้องจัดชั้นไว้ด้วยกัน

(2.2) การจ่ายชำระตามตารางการจ่ายชำระของลูกหนี้ในอดีต

(2.3) ข้อมูลเชิงคุณภาพของลูกหนี้รวมถึงสถานะทางการเงินจากงบการเงินของลูกหนี้ ประเภทลูกหนี้ธุรกิจ หรือหลักฐานที่แสดงว่าลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ เช่น ลูกหนี้เลิกกิจการ ลูกหนี้ที่ไม่ สามารถติดต่อได้ ลูกหนี้ที่ไม่ ปรากฏธุรกิจแน่ชัด หรือนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ เป็นต้น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

(2.4) ปัจจัยอื่น ๆ เช่น จำนวนครั้งของการขยายระยะเวลาชำระหนี้/การปรับปรุง โครงสร้างหนี้ สถานะล่าสุดของลูกหนี้ เป็นต้น

การกันเงินสำรอง

การกันเงินสำรอง หมายถึง วิธีการกันเงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ ค่าเผื่อการลดราคา ค่าเผื่อการด้อยค่า ค่าเผื่อการปรับมูลค่า สำหรับสินทรัพย์ที่อาจเสียหาย รวมถึงสินทรัพย์และภาระผูกพันอื่นที่ไม่เสียหาย การกันเงินสำรอง การคำนวณการกันเงินสำรองของลูกหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แบ่งเป็น 2 เกณฑ์ ดังนี้

(1) การกันเงินสำรองตามเกณฑ์ปกติเป็นการกันเงินสำรองตามลักษณะการจัดชั้นสินทรัพย์ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สินทรัพย์จัดชั้นปกติ (ค้าง 0 - 1 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 1 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 2 สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (ค้างเกิน 1 - 3 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 2 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 3 สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน (ค้างเกิน 3 - 6 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 4 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย (ค้างเกิน 6 - 12 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 5 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ (ค้างเกิน 12 เดือนขึ้นไป) และลูกหนี้ดำเนินคดี กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี กลุ่มที่ 6 สินทรัพย์จัดชั้นสูญ ให้ตัดออกจากบัญชีทั้งจำนวน

(2) การกันเงินสำรองตามความจำเป็น หมายถึง วิธีการกันเงินให้สินเชื่อเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเงินให้กู้ยืมบุคคลอื่นรับใช้หนี้ และกันเพื่อลูกหนี้ที่ประสบภัยธรรมชาติการกันเงินสำรองเกณฑ์ตามความจำเป็นแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เงินให้สินเชื่อเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และเงินให้กู้ยืมบุคคลอื่นรับใช้หนี้ กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 2 ลูกหนี้เงินกู้ประสบภัยธรรมชาติและลูกหนี้เงินกู้ ซึ่งไม่แน่นอนว่าจะเรียกเก็บหนี้ ได้พิจารณาการกันเงินสำรองตามความจำเป็น โดยพิจารณาตามเกณฑ์คุณภาพของลูกหนี้ สำหรับกลุ่มลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงและไม่แน่นอนว่าจะเรียกเก็บหนี้ได้ กันเงินสำรองในอัตราร้อยละของความเสียหายที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ทั้งนี้ ผู้บริหารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้มีการทบทวนนโยบายการจัดขึ้นและการกันเงินสำรอง โดยพิจารณาตามคุณภาพของลูกหนี้เป็นประจำทุกปี

2.3 การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่ยั่งยืน

ตามที่กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (แนวนโยบายธนาคารแห่งประเทศไทย , 2565) กำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจและกำหนดนโยบายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนเกี่ยวข้องกับแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำหรับลูกหนี้ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจอย่างยั่งยืน มีการวิเคราะห์และจัดทำเอกสารหลักฐานประกอบอย่างเพียงพอ มีกระบวนการพิจารณาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และการควบคุมภายในที่มีความรัดกุม ชัดเจน การใช้ดุลยพินิจอย่างระมัดระวัง รอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ ในการดำเนินการใกล้เคียงหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพและสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้อย่างแท้จริง รวมทั้งมีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี โดยมีเจตนารมณ์เพื่อมุ่งเน้นการแก้ไขหนี้ไม่ว่าจะเป็นหนี้ทั่วไปหรือหนี้ที่มีปัญหา ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้รวมทั้งบรรเทาการเสื่อมค่าสินทรัพย์และหนี้นั้นยังคงสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถาบันการเงินเฉพาะกิจและลูกหนี้เอง อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ควรสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ได้อย่างแท้จริง โดยไม่เป็นการกระทำเพื่อชะลอการจัดชั้นลูกหนี้การกันเงินสำรอง และการระงับรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับ ดังนั้น ธ.ก.ส. จึงจัดทำแนวนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยสอดคล้องกับประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้สถาบันการเงินเฉพาะกิจอย่างยั่งยืน

ภายใต้ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจไทย ทั้งผลจากเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา สงครามการค้า ระหว่างประเทศจีนกับสหรัฐอเมริกา และภาวะภัยพิบัติทางธรรมชาติในประเทศที่ผ่านมากำลังส่งผลกระทบต่อ รายได้ของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยคือกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจทำให้กลุ่มธุรกิจบางกลุ่มเริ่มขาดสภาพคล่องและ ความสามารถในการชำระหนี้เสื่อมลง หากกลุ่มธุรกิจเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหานี้อย่างถูกวิธีและทันทั่วถึง อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในอนาคตและความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง จนอาจกลายเป็นหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL) ในท้ายที่สุด

การปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นหนึ่งในวิธีการแก้ไขปัญหานี้เพื่อป้องกันมิให้หนี้ดี หรือหนี้ปกติเสื่อมค่าลงจนกลายเป็นหนี้ที่มีปัญหา หรืออาจเป็นการแก้ไขพื้นที่ที่มีปัญหาให้กลับมามีสถานะเป็นหนี้ปกติ โดยเฉพาะกับลูกหนี้ที่ประสบปัญหาการจ่ายชำระหนี้ในระยะสั้นเพราะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจแต่ยังพอมีความสามารถในการหารายได้ หรือมีแนวโน้มที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปได้ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ลูกหนี้สามารถ

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

กลับมาดำเนินธุรกิจและแข่งขันในตลาดได้ต่อไป ช่วยลดความสูญเสีย ทั้งต่อสถาบันการเงินและลูกหนี้ให้น้อยที่สุด ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. เร่งติดตามดูแลลูกหนี้โดยเร็ว สถาบันการเงินควรมีกระบวนการและระบบงานสำหรับติดตาม สถานะลูกหนี้อย่างใกล้ชิด การพิจารณาปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอย่างครบถ้วน เพื่อใช้ในการส่งสัญญาณเตือนหากสถานะทางการเงินหรือความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ด้อยลง ซึ่งจะช่วยให้สถาบันการเงินสามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที

2. ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้ที่มีศักยภาพด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม สถาบันการเงินต้อง พิจารณาและประเมินได้ว่าลูกหนี้ประสบปัญหาการดำเนินธุรกิจเป็นการชั่วคราว โดยยังคงมีกระแสเงินสด (Cash Flow) จากการดำเนินงานที่ชัดเจนเพียงแต่กระแสเงินสดในขณะนั้นไม่ได้สะท้อนถึงฐานะและผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ ในภาวะปกติ ซึ่งหากลูกหนี้ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่เหมาะสมแล้วลูกหนี้มีแนวโน้มที่จะกลับมา มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ดังเดิม

ในการจัดทำแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สถาบันการเงินควรมีขั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุที่ หนี้มีปัญหา ประเมินความเสี่ยง และความรุนแรงของปัญหาด้านการเงินของลูกหนี้ โดยพิจารณาจากข้อมูลแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ครบถ้วนและเพียงพอต่อการวิเคราะห์เพื่อนำมาตัดสินใจ พร้อมประมาณการทางการเงินบนสมมติฐานที่ตั้งอยู่บนความสมเหตุสมผลและเป็นไปได้ รวมทั้งการประเมิน สถานการณ์ทางการตลาด ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับฐานะและผลการดำเนินงานของลูกหนี้ รวมทั้งการพิจารณากำหนดเงื่อนไข การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ต้องมีความเป็นไปได้ และลูกหนี้สามารถชำระหนี้ได้ครบถ้วนตามเงื่อนไขใหม่ โดยต้องสอดคล้องกับอายุโครงการลักษณะธุรกิจและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ และช่วยทำให้ฐานะการเงินของลูกหนี้ดีขึ้นจนมีความสามารถจ่ายชำระหนี้คืนภายใต้เงื่อนไขที่มีการปรับปรุงใหม่ได้โดยตลอดอายุสัญญา

3. เริ่มปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตั้งแต่มีสัญญาณผิวนัดชำระ สถาบันการเงินต้องเข้าไปช่วยเหลือลูกหนี้ และดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อย่างทันท่วงที หากเริ่มเห็นสัญญาณการชำระหนี้ของลูกหนี้มีแนวโน้ม ผิดนัดชำระหนี้ หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขสินเชื่อ เพื่อลดความสูญเสียจากการที่ลูกหนี้กลายเป็น หนี้ด้อยคุณภาพ และป้องกันผลกระทบที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพหนี้ของสถาบันการเงินที่อาจด้อยลง นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มโอกาสของความสำเร็จของแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วยเช่นกัน

4. ติดตามผลหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อย่างใกล้ชิด สถาบันการเงินควรจัดให้มีการประเมิน คุณภาพหนี้ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยการจัดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการ ปฏิบัติตามสัญญา ปรับปรุงโครงสร้างหนี้อย่างใกล้ชิด และรายงานความคืบหน้าและผลประเมินต่อหน่วยงาน และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

พร้อมทั้งกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาคฤหาณณ์ลูกหนี้ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้หรือไม่ปฏิบัติ ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

5. ลูกหนี้ควรติดต่อสถาบันการเงินโดยเร็วเมื่อเริ่มมีปัญหาในส่วน of ลูกหนี้ เมื่อเริ่มรู้ว่ามีปัญหาสภาพคล่องควรติดต่อสถาบันการเงินแต่เนิ่น ๆ เพื่อร่วมมือกับสถาบันการเงินแก้ไขปัญหาคฤหาณณ์ลูกหนี้ไม่ให้ข้อมูลหรือไม่ติดต่อสถาบันการเงินโดยเร็ว อาจทำให้ปัญหาลูกหนี้กลายเป็น NPL ในที่สุด

เพื่อเป็นการสนับสนุนให้สถาบันการเงินติดตามลูกหนี้อย่างใกล้ชิด และดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้ที่มีศักยภาพให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งลดอุปสรรคและข้อจำกัดของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แก่กลุ่มลูกหนี้โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจ SMEs ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของเศรษฐกิจไทยให้ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น เพื่อใช้ในการดำเนินงานและต่อยอดธุรกิจต่อไปได้ท่ามกลางความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ

2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัชวาลย์ ใจธีรภาพกุล (2554) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ข้อมูลที่นำมาใช้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง พ.ศ.2541 ถึง พ.ศ.2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่า สังเกตพบว่า สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรกรรม และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาการบริการ และอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ธนาพันธ์ สังข์ขาว (2558) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นรายไตรมาส ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2545 - ไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ.2560 รวม 60 ไตรมาส ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ราคาทองคำ และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ พบว่า ตัวแปรเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าน่าสนใจ (MLR) เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย (NPL) ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ชุติมา ประโชติ (2557) ศึกษาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยกลุ่มตัวอย่างคือลูกค้าของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยในเขตพื้นที่กรุงเทพ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิต ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเงินให้สินเชื่อในไตรมาสก่อนหน้า มีความสัมพันธ์ในทิศทาง ตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ สำหรับตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของ ธนาคาร และดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อย่างมีนัยสำคัญ

สุนันทา พรหมมาศ (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลารายไตรมาส ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2549 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2558 รวม 40 ไตรมาส นำมาคัดกรองและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าทางสถิติของตัวแปร ใน รูปแบบของสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อรวมใน ทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ซึ่งไม่มีระดับ นัยสำคัญทางสถิติ และปริมาณเงินฝากรวม ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วน ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อรวมในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ศจี เลิศวงศ์ประเสริฐ (2553) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราสินเชื่อของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธนาคารพาณิชย์และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย การศึกษานี้ใช้ข้อมูลรายไตรมาสของหนี้ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย จำนวน 19 ธนาคารสาขาธนาคารต่างประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากธนาคารแห่งประเทศไทย ในการศึกษาจะทำการทดสอบคุณสมบัติความ หนึ่งของข้อมูล (Unit Root Test) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพ พบว่าอัตราสินเชื่อของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธนาคารพาณิชย์และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ส่วนผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะสั้น ผลการศึกษาพบว่าถ้าหากให้อัตราสินเชื่อของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้ของธนาคารพาณิชย์ เป็นตัวแปรอิสระจะส่งผลให้ไม่มีการปรับตัวในระยะสั้น ในขณะที่หากให้อัตราการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นตัวแปรอิสระกลับพบว่าแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้น โดยที่การ เปลี่ยนแปลงอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลง ของอัตราสินเชื่อ ของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ แต่การเปลี่ยนแปลงของอัตราสินเชื่อของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

อัจฉราพร ลาภา (2553) วิเคราะห์หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย (มหาชน) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาส มาสร้างแบบจำลองวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) ระหว่างปี พ.ศ.2547-พ.ศ.2552 มีแนวโน้มการให้สินเชื่อลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในไตรมาสที่ผ่านมาและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ชนิษฐา สมองศรี (2549) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาส ในช่วง พ.ศ. 2543-2547 ผลการศึกษาพบว่าแบบจำลองทางเศรษฐกิจของตัวแปรที่มีผลต่อการให้สินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรและทดสอบค่าทางสถิติ พบว่า ตัวแปรอิสระ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ผลิตรถยนต์มวลรวมในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้แก้ไขโดยการตัดตัวแปรดังกล่าวออกไปจากสมการ และประมาณค่าใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ในสมการ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ผลิตรถยนต์มวลรวมในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5. งานวิจัยต่างประเทศ

Mahyoub & Mohd Said (2021) ศึกษา The factors influencing non-performing loans (NPLs) ratio for Malaysian commercial banks. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนสินเชื่อด้วยคุณภาพ (NPLs) สำหรับธนาคารพาณิชย์มาเลเซีย ในช่วงปี 2553 – 2561 ระเบียบการวิจัย วิเคราะห์โดยปัจจัยของและธนาคารและปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยการใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ของธนาคารพาณิชย์ 15 แห่ง ในมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนทางการเงินกองทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อระดับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคาร นอกจากนี้สรุปได้ว่า ผลที่ได้จากผลิตรถยนต์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง และ อัตราเงินเฟ้อ ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ สรุปได้ว่าเพื่อให้มีความมั่นใจในการดำเนินงานของธนาคาร ธนาคารจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพสินเชื่อ และการสร้างรายได้ให้มีประสิทธิภาพของธนาคารเพิ่มมากขึ้น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

Le Kieu Oanh Dao, (2020) ศึกษา Factors Affecting non-performing loans of commercial bank : The role of bank performance and credit growth. การวิจัยนี้ศึกษาถึงวิกฤตสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระบบธนาคารที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเวียดนามอย่างหนัก ส่งผลต่อ GDP ลดลงอย่างหนัก ในขณะที่อัตราส่วนหนี้เสียในระบบธนาคารเพิ่มขึ้นอย่างมากเป็นร้อยละ 17.2 และต้องใช้เวลามากขึ้นในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและระบบธนาคาร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในประเทศเวียดนาม โดยครอบคลุมช่วงปี 2008- 2017 โดยใช้ธนาคาร 200 แห่ง ที่ระบุในตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์ซิตี และตลาดหลักทรัพย์ฮานอย โดยใช้วิธี Regression of pooled ordinary least squares ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Fixed Effects และ Random Effects ผลการวิจัยพบว่าสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในปีนี้จะส่งผลกระทบต่อสินเชื่อในปีหน้า นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของผลการดำเนินงานและการเติบโตของสินเชื่อยังส่งผลกระทบต่อสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคาร ในส่วนของปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาค อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการก่อให้เกิดสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และยังส่งผลกระทบต่อเพียงเล็กน้อยกับอัตราเงินเฟ้อ

Louzis, Vouldis and Metaxas (2012). ศึกษา Macroeconomic And Bank-Specific Determinants Of Non-Performing Loans In Greece: A Comparative Study Of Mortgage, Business And Consumer Loan. การวิจัยนี้ศึกษา ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคและปัจจัยเฉพาะของธนาคาร สำหรับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในประเทศกรีซ : การศึกษาเปรียบเทียบสินเชื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อผู้บริโภค การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบ Panel Data ใช้ข้อมูลธนาคารที่ใหญ่ที่สุดของกรีซ 9 แห่ง ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2546 - ไตรมาสที่ 3 ปี 2552 เพื่อตรวจสอบปัจจัยกำหนดสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในธนาคารของกรีซ โดยแบ่งแยกสินเชื่อแต่ละประเภท เช่น สินเชื่อผู้บริโภค สินเชื่อธุรกิจ และ การจำนอง โดยสมมติฐานตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคและตัวแปรเฉพาะของธนาคาร มีผลกระทบต่อสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค เช่น GDP การว่างงาน อัตราดอกเบี้ย และ หนี้สาธารณะ ส่งผลกระทบต่อสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ไม่น้อยที่สุด

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การทดสอบปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (VIF)

เนื่องด้วยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษานั้นหากพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกันมากเกินไปจะทำให้การประมาณค่าแบบจำลองเกิดปัญหา Multicollinearity ได้ ดังนั้นจึงต้องทำการทดสอบโดยใช้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เป็นตัวบ่งชี้ตัวแปรอิสระที่ใช้นั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับใด ค่า VIF โดยทั่วไปจะต้องไม่เกิน 10 หากเกินจะต้องถอดตัวแปรอิสระบางตัวออกจากการประมาณค่าแบบจำลอง จากการทดสอบแล้วพบว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้มีค่า VIF ต่ำกว่า 10 จึงไม่มีปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

3.2 การทดสอบปัญหา Autocorrelation

ปัญหา Autocorrelation เกิดขึ้นเมื่อค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term) มีสหสัมพันธ์กันเองในแต่ละช่วงเวลาที่ยาวขึ้นไป เป็นสาเหตุให้แบบจำลองขาดคุณสมบัติของ Best Linear Unbiased Estimator (BLUE) ซึ่งทำให้แบบจำลองไม่น่าเชื่อถือ สามารถทดสอบว่าแบบจำลองที่ต้องการประมาณค่าเกิดปัญหานี้ขึ้นหรือไม่ โดยการใช้วิธีการทดสอบ Correlogram test (Correlogram and Q- statistics) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติของ Chi-square ณ ระดับนัยสำคัญ หรือ ใช้ค่าสถิติของ Durbin Watson Test

3.3 การตรวจสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

เนื่องด้วยข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) ดังนั้นเมื่อช่วงเวลาผ่านไปตัวแปรนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หากนำไปใช้วิเคราะห์โดยตรงแล้วอาจเกิดผลของค่าความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริงได้ ข้อมูลที่ใช้จึงต้องมีคุณสมบัติความนิ่ง (Stationary) การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ช่วยให้เราทราบว่าข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีความนิ่งหรือไม่ หากไม่นิ่งจะทำการหาผลต่างลำดับที่ 1 แล้วนำไปทดสอบอีกครั้ง หากพบว่าข้อมูลยังไม่นิ่งจะทำการหาผลต่างในลำดับต่อไป และใช้ข้อมูลที่นิ่งมาใช้ในการแบบจำลองต่อไป โดยใช้สมการในการทดสอบความนิ่งดังนี้

$$\Delta y_t = \mu + \gamma y_{t-1} + \sum_{i=2}^{\infty} \beta_i \Delta y_{t-i+1} + \varepsilon_t \quad (1)$$

โดยที่ y_t = ข้อมูลอนุกรมเวลาที่ต้องการทดสอบ
 ε_t = ตัวคลาดเคลื่อน (Error Term)

ภายใต้สมมติฐาน

$$H_0: \gamma = 0 \text{ (Non-stationary) และ } H_1: \gamma \neq 0 \text{ (Stationary)}$$

จากสมการที่ (1) ถ้าค่า $\gamma = 0$ แสดงว่าชุดข้อมูลนี้มีความไม่นิ่ง (Non - Stationary) ค่าสถิติที่คำนวณได้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือ $H_0: \gamma = 0$ ได้

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

3.4 การวิเคราะห์สมการถดถอย

การวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression โดยมีตัวแปรตาม ได้แก่ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณเงินให้สินเชื่อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร ดัชนีราคาสินค้าเกษตร และ ดัชนีผู้บริโภค

แบบจำลองของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

$$npl_t = a + \beta_{t-1} loan_{t-1} + \beta_2 rp_{t-1} + \beta_3 gdp_{t-1} + \beta_4 api_{t-1} + \beta_5 cpi_{t-1} + e_t$$

โดยกำหนดให้

npl_t	= ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ณ เวลา t (หน่วย : ล้านบาท)
$loan_{t-1}$	= ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (หน่วย : ล้านบาท)
rp_{t-1}	= อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (หน่วย : ร้อยละ)
gdp_{t-1}	= ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร (หน่วย : ล้านล้านบาท)
api_{t-1}	= ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (ปีฐาน 2562)
cpi_{t-1}	= ดัชนีราคาผู้บริโภค (เลขดัชนีพื้นฐาน ปีฐาน 2562)
a	= ค่าสัมประสิทธิ์คงที่
t	= ช่วงเวลาของตัวแปร (ไตรมาส)
e_t	= ค่าความคลาดเคลื่อน (error)

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

3.5 สมมติฐานของแบบจำลอง

1.ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

$$\frac{\partial npls_t}{\partial loan_{t-1}} > 0$$

2.ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

$$\frac{\partial npls_t}{\partial rp_{t-1}} > 0$$

3.ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร

$$\frac{\partial npls_t}{\partial gdp_{t-1}} < 0$$

4.ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และดัชนีราคาสินค้าเกษตร

$$\frac{\partial npls_t}{\partial api_{t-1}} < 0$$

5.ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และดัชนีราคาผู้บริโภค

$$\frac{\partial npls_t}{\partial cpi_{t-1}} > 0 \text{ หรือ } \frac{\partial npls_t}{\partial cpi_{t-1}} < 0$$

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

4. ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 อักษรย่อของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร ณ ระดับ (Level)		ตัวแปรการเปลี่ยนแปลงลำดับที่ 1 (First Difference)	
สัญลักษณ์	นิยาม	สัญลักษณ์	นิยาม
lnnplsa	ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)	dlnnplsa	การเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)
lnloan	ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	dlnloan	การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
lnrp	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย	dlnrp	การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย
lngdpsa	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม	dlngdpsa	การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม
lnapi	ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	dlnapi	การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร
lnapi	ดัชนีราคาผู้บริโภค	dlnapi	การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค

หมายเหตุ : ตัวแปรผลต่างลำดับที่ 1 จะใช้ตัว d นำหน้าตัวแปรที่กำหนดไว้ คำนวณมาจากการหาส่วนต่างของตัวแปรอนุกรมเวลาที่มีเวลาติดกัน

4.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

ข้อมูลที่น่ามาใช้ศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) ก่อนที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์จะต้องมีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) หากนำตัวแปรที่ไม่นิ่ง (Non-Stationary) มาประมาณค่าในแบบจำลองถดถอยการประมาณค่าที่ได้ อาจไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง ดังนั้น ก่อนที่จะมีการประมาณค่าในแบบจำลองจะต้องมีการทดสอบความนิ่งของตัวแปรที่นำไปใช้ โดยการทดสอบ Unit Root Test เพื่อดูว่าตัวแปรมีคุณสมบัติเป็น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

Stationary หรือ Non- Stationary ด้วยวิธีการทดสอบแบบ Augmented Dickey – Fuller Test (ADF) ทำการทดสอบที่ละตัวแปร หากข้อมูลอนุกรมเวลาที่น่าสนใจมีลักษณะ Non-Stationary กล่าว คือมีค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน (Variance) ของข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา อาจทำให้เกิดปัญหาประสิทธิภาพในการประเมินของแบบจำลอง และการให้ค่าความสัมพันธ์ที่ไม่สะท้อนความเป็นจริง จะต้องนำตัวแปรนั้นๆ ไปหาผลต่างลำดับที่หนึ่ง (First Difference) หรือผลต่างลำดับสูงขึ้น แล้วนำชุดข้อมูลที่มีความนิ่งไปใช้ในแบบจำลองต่อไปซึ่งผลการทดสอบในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) โดยวิธี Augment Dickey – Fuller (ADF)

ตัวแปร	ADF Test Statistic Stationary		ตัวแปร	ADF Test Statistic Stationary	
	No trend			No trend	
	T-Statistic	Prob		T-Statistic	Prob
lnnplsa	-5.0056	0.0000**	dlnnplsa	-4.3926	0.0000**
lnloan	-1.6463	0.4587	dlnloan	-1.5850	0.0049**
lnrp	-1.0314	0.7442	dlnrp	-2.9792	0.0368**
lngdpsa	-1.3061	0.6291	dlnngdpsa	-3.8718	0.0022**
lnapi	-2.6878	0.0760	dlnapi	-4.2927	0.0004**
lnapi	0.3969	0.9829	dlnapi	-2.0608	0.0260**

หมายเหตุ : ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.05

d หมายถึง ผลต่างลำดับที่ 1 (First Difference)

ln หมายถึง การ Take log

sa หมายถึง การปรับฤดูกาลตามวิธี moving average

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบ Unit Root Test รูปแบบ Level พิจารณา Augmented Dickey – Fuller Unit Root Test ดูค่า P-Value สถิติแบบ ADF พบว่า มีค่า P-Value มากกว่าค่านัยสำคัญระดับ 0.05 หากผลการพิจารณาจากการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเป็น Non – Stationary หรือ ข้อมูลไม่นิ่ง มีการแก้ไขข้อมูลที่เป็น Non – Stationary ให้เป็น Stationary โดยมีการ Different และนำข้อมูลไปทดสอบในลำดับถัดไป

จากผลการทดสอบ Unit Root ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติ Stationary ที่ First Difference ดังนั้น ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาสามารถนำมาใช้หาความสัมพันธ์ด้วยสมการถดถอย (Multiple Regression) โดยไม่ทำให้เกิดปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

จากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นพบว่าตัวแปรที่นำมาใช้ศึกษาความไม่นิ่ง จึงใช้ข้อมูลในรูปการเปลี่ยนแปลงลำดับที่ 1 ที่มีความนิ่งในการประมาณค่าแบบจำลอง และจากการทดสอบสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระไม่พบปัญหา Multicollinearity และการเกิดปัญหา Autocorrelation ดังนั้น การประมาณค่าแบบจำลองใช้สมการถดถอยตามวิธี OLS สำหรับการประมาณค่าปริมาณหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตารางที่ 3 ผลการทดสอบของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

Observation 2013 : 1-2021 : 4 (T= 36) : Innplsa

Variable	Coefficient	Std. Error	Prob.
Const	-7.7722	1.5713	0.6250
dlloan	8.0138	1.4057	0.0000**
dlnrp	3.8650	2.6764	0.9886
dlngdpsa	-0.0247	0.0043	0.0000**
dl napi	3.5150	7.5821	0.6468
dlncpi	2.4464	1.3990	0.0909*
R-Squared	0.6759		
Adj R-Squared	0.6135		
P-value (F)	0.0000		
Durbin-Watson	1.9285		

หมายเหตุ :*, ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10, 0.05

-,+ หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม, มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

แบบจำลองของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

$$\widehat{\text{Innplsa}}_t = -7.7722 + 8.0138 \text{dlloan}_{t-1} + 3.8650 \text{Sdlnrp}_{t-1} - 0.0247 \text{dlngdpsa}_{t-1} + 3.5150 \text{dl napi}_{t-1} + 2.4464 \text{Sdlncpi}_{t-1}$$

(0.6250) (0.0000) ** (0.9886) (0.0000) ** (0.6468) (0.0909) *

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

NPLs จำแนกตามประเภท	ตัวแปรอิสระ				
	Loan	RP	API	GDP	CPI
NPLsALL	+8.0138 **	+3.8650	-0.0247	+3.5150**	+2.4464*

NPLs จำแนกตามประเภท	ตัวแปรอิสระ				
	Loan	RP	API	GDP	CPI
NPLsALL	+ **			+	+

หมายเหตุ :*, ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ 0.10, 0.05

-,+ หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม, มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

จากการประมาณค่าสมการวิเคราะห์ปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดังกล่าวข้างต้น ผลการทดสอบจากค่า F-statistic ปรากฏว่ามีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ค่า R-Squared มีค่าเท่ากับ 0.6759 แสดงว่าตัวแปรอิสระในสมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามหรือปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้ร้อยละ 67.59 นอกจากนี้ในการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง (Autocorrelation) จากค่า Durbin – Watson มีค่าเท่ากับ 1.93 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปร

ผลการทดสอบจากค่า t-statistic ของตัวแปรอิสระ พบว่า ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (LOAN) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลัดกันทั้งหมดรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.10 สามารถอธิบายได้ดังนี้

4.2 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1. ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (Loan) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 8.0138 หมายความว่า ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0138 ส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ หากธนาคารปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นย่อมมีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้น ทำให้มีโอกาสที่จะเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในไตรมาสถัดไป ในทางตรงกันข้าม กรณีที่ธนาคารปล่อยสินเชื่อลดลง ย่อมมีความเสี่ยงด้านเครดิตลดลงทำให้มีโอกาสที่จะเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

2. ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร ปัจจัยนี้แสดงถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.0247 หมายความว่า ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0247 ส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรลดลง 1 หน่วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ หากภาคเกษตรกรรมมีเศรษฐกิจที่ขยายตัว ทำให้ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจสาขาเกษตรมีรายได้ ทำให้มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ ส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง ในทางตรงกันข้าม กรณีที่เศรษฐกิจชะลอตัวก็ส่งผลต่อการชำระหนี้ ทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จะเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

3. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.10 ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2.4464 หมายความว่า หากดัชนีราคาผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 2.4464 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ หากเศรษฐกิจขยายตัวเกิดภาวะอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น ระดับราคาของสินค้าเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนก็เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้มีโอกาสของการผิมนัดชำระหนี้ที่สูงขึ้น ซึ่งกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในไตรมาสถัดไปก็สูงขึ้นตามไปด้วย

5. อภิปรายและสรุปผลการศึกษา

จากผลการอภิปรายพบว่า มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของชาวลัย ใจธีรภาพกุล (2554) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุนันทา พรหมมาศ (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อรวมในทิศทางเดียวกันปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัจฉราพร ลาภา (2553) วิเคราะห์หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) การดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) และมีความ

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Le Kieu Oanh Dao ศึกษาถึงวิกฤตสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระบบธนาคารที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเวียดนามโดยมาจากอัตราเงินเฟ้อ และสอดคล้องกับ Louzis, D.P., Vouldis, A.T. and Metaxas, V.L. (2012) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคและปัจจัยเฉพาะของธนาคาร สำหรับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในประเทศกรีซ พบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค คือ GDP มีผลกระทบต่อสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ผลการศึกษาพบว่า 1) สถานการณ์ของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปีในช่วงที่ศึกษา 2) อิทธิพลของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า 3 ปัจจัยที่ส่งผลคือ ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคเกษตร และ ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05, 0.05 และ 0.10

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาทำการศึกษาดังปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปประยุกต์ใช้

จากผลการศึกษาถึงปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งทำให้ธนาคารได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารสามารถนำมาสรุปเป็นมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการปล่อยปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคาร เพื่อหาแนวทางในการวางแผนและจัดพอร์ตสินเชื่อ เพื่อเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อและหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระดับที่ไม่สูงขึ้นในไตรมาสถัดไป เนื่องจากในช่วงของปีการศึกษาเป็นช่วงที่เกิดวิกฤตของโรคระบาดโควิด -19 จึงส่งผลโดยตรงต่อลูกค้าเกษตรเป็นพิเศษ

จากสถานการณ์ความท้าทายที่เกิดขึ้น ปีบัญชี 2565 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้ความสำคัญกับการประคับประคองลูกค้าให้ก้าวข้ามช่วงเวลาที่ยากลำบาก โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการหนี้ทั้งระบบอย่างยั่งยืน เพื่อลดภาระทางการเงินให้ลูกค้า ดูแลสภาพคล่องที่เหมาะสมกับศักยภาพแต่ละราย และ ธ.ก.ส. พร้อมสนับสนุนสินเชื่อเพิ่มเติม เพื่อการปรับตัว ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ เชื่อมโยงกับเครือข่ายด้านการเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนพร้อมต่อยอดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นธนาคารเพื่อความยั่งยืนในโอกาสต่อไป

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

ทั้งนี้ ธนาคารควรกำหนดแนวทางการบริหารคุณภาพหนี้อย่างมีคุณภาพ โดยติดตามพบตัวลูกค้าเพื่อตรวจสอบคุณภาพหนี้ ประเมินศักยภาพความสามารถในการชำระหนี้เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกค้าตามศักยภาพได้เหมาะสม รวมถึงการกำหนดกลยุทธ์สำคัญคือ ติดตามให้ลูกค้าที่มีหนี้เงินกู้ที่มีสถานะหนี้เป็นหนี้ปกติชำระหนี้ได้ตามกำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเท่านั้น ซึ่งไม่ได้มีการศึกษาตัวแปรเชิงคุณภาพอื่นๆ มาทำการศึกษาร่วม เช่น ปัจจัยด้านเสถียรภาพทางด้านการเมือง และความมั่นคงระหว่างประเทศ เป็นต้น เข้ามาอยู่ในสมการหรือแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไปอาจทำการศึกษากว้างขวางเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องครบถ้วนมากขึ้น

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

เอกสารอ้างอิง

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์.

2561. ดัชนีราคาผู้บริโภค (Online). สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2565. จาก

https://www.price.moc.go.th/price/fileuploader/file_cpi/Cpi_tg.pdf

ชัชวาลย์ ใจจิรภาพ. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของ

ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. (ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตร

มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

ชุติมา ประโชติ. (2557). หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาด

ย่อมแห่งประเทศไทย. (ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

ธนาพันธ์ สังข์ขาว. (2558). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ใน

กลุ่มธนาคารพาณิชย์. (ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย,

กรุงเทพมหานคร.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 13 กรกฎาคม). ข้อมูลอัตราดอกเบี้ยนโยบาย. สืบค้นจาก

<https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/Pages/OverviewPolicyRate.aspx>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 13 กรกฎาคม). ข้อมูลดัชนีผู้บริโภค. สืบค้นจาก

http://www.price.moc.go.th/price/cpi/index_new_all.asp

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 13 กรกฎาคม). ข้อมูลดัชนีราคาสินค้าเกษตร และ ดัชนีผลผลิต

สินค้าเกษตร. สืบค้นจาก

https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/ReportPage.aspx?reportID=768&language=th

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 13 กรกฎาคม). ข้อมูลสถาบันการเงิน. สืบค้นจาก

<https://www.bot.or.th/th/statistics/financial-institutions.html>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565, 13 กรกฎาคม). หลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกันเงินสำรองของ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ. สืบค้นจาก

<https://www.bot.or.th/Thai/FIPCS/Documents/FPG/2562/ThaiPDF/25620216.pdf>

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2565, 13 กรกฎาคม). ประวัติการก่อตั้ง. สืบค้นจาก

https://www.baac.or.th/th/contentabout.php?content_group_sub=0001

ปีที่ 15 ฉบับที่ 29 มกราคม - มิถุนายน 2567

สุนันทา พรหมมาศ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์

จำกัด (มหาชน). (ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,
กรุงเทพมหานคร.

ศจี เลิศวงศ์ประเสริฐ. (2553). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราสินเชื่อของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด

รายได้ของธนาคารพาณิชย์และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. (ปริญญามหาบัณฑิต
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่

อัครพร ลาภา. (2553) การวิเคราะห์หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารซีไอเอ็มบีไทย จำกัด

(มหาชน). (ปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น

Le Kieu Oanh Dao. (2020). Factors Affecting non-performing loans of commercial bank : The role of bank
performance and credit growth. Journal of Banks and Bank Systems, 15(3), 44-54.

Louzis, D.P., Vouldis, A.T. & Metaxas, V.L. (2012). Macroeconomic And Bank-Specific Determinants Of
Non-Performing Loans In Greece: A Comparative Study Of Mortgage, Business And Consumer
Loan Portfolios. Journal of Banking & Finance. 36(4): 1012-1027.

Mahyoub, M., & Mohd Said, R. (2021). The factors influencing non-performing loans (NPLs) ratio for
Malaysian commercial banks. Journal of Business and Management- RJBm (2021), Vol.8(3). 160-166